

bjerg ikke ønsker at tale om det Spørgsmaal, jeg har rejst. Jeg har paavist, at Befolkningen i Hovedstaden havde betydelig flere Betingelser end den øvrige Del af Landet for at øve Indflydelse ikke alene i den lokale Politik, men ogsaa i den almindelige Politik, og det ærede Medlem har ikke søgt at rokke ved dette, som kan begrundes baade rent logisk og historisk. Det er forstaaeligt, at han ikke ønsker det; han ønsker ikke at risikere at miste den privilegerede Indflydelse for Hovedstaden, og det opnaar han selvfølgelig bedst, naar der tales saa lidt om det som muligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen burde utvivlsomt lære, at naar man ønsker en retfærdig Valgordning, hvad han ikke ønsker, er det ud fra den Betragtning, at Beboerne i Byerne, ogsaa de store Byer, er Mennesker saa godt som andre Steder i Landet, og det er ud fra denne ganske simple og enkle Betragtning, vi ønsker en retfærdig Forholdstalsvalgmaade.

Til Indenrigsministeren vil jeg gerne sige, at jeg tror nu ikke, man ganske kan sammenligne det Samarbejde, der fandt Sted i 1920 mellem det konservative Folkeparti, de Radikale og Socialdemokratiet, med det Samarbejde, som Indenrigsministeren indbød til her. Stillingen i 1920 var den, at de Radikale og Socialdemokratiet i en bestemt Situation stemte for det af det konservative Parti stillede Forslag, men den Situation, som Indenrigsministeren her indbyder til, er den, at han ikke blot stiller et bestemt Forslag frem og siger: dette skal der stemmes for, saa maa al Diskussion dermed være færdig; nej, han indbyder det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og hans Parti til en omfattende Drøftelse af, hvordan Valglovsforslaget overhovedet skal være, og Ministeren er, saa vidt man kunde forstaa, saare villig til at strække sig langt.

Jeg skal om hele dette Valglovsforslag til Slutning kun sige dette, at nu har vi af Ministeren faaet at vide, at det største Parti i denne Sal er for det; nu har vi ogsaa Ministerens Ord for, at det næststørste Partistiller sig velvilligt til Hovedprincippet, og saa vil jeg gerne bede ærede Medlemmer tænke paa disse Ord, naar der er gaaet nogle Maaneder, og saa se, hvor langt vi er kommet i denne Sag. Saa kunde man

maaske deraf slutte, hvilken Indflydelse det trediestørste Parti havde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen maa have misforstaaet Situationen. Som om en ganske kort Diskussion, der konstaterer Faktum, ikke ogsaa er en Diskussion. Der behøves ikke flere Ord til at svare det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, det var tilstrækkeligt at konstatere Kendsgerningen. Det ærede Medlem maa jo for at hævde sit Standpunkt kræve en Grundlovsforandring. Absolut. Grundlovens § 32 siger: „Til Sikring af en ligelig Repræsentation af de forskellige Anskuelser blandt Vælgerne bestemmer Valgloven“ o. s. v. Der staar ikke „blandt Vælgerne, dog ikke i Hovedstaden“, der gøres ingen Forskel mellem Hovedstadens Vælgere og andre Vælgere. § 32 siger, at der skal sikres alle Vælgere ligelig Repræsentation, hvor som helst de bor. Det ærede Medlems Standpunkt er grundlovsstridigt; hvis han gør Ælvor deraf, maa han foreslaa en Grundlovsændring, det, Ministeren netop ikke vil have. Der er ikke mere at sige om den Ting, det er saa indlysende og soleklart, og det vilde være Synd og meningsløst at spille et Ord til paa det ærede Medlem.

Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg sige, at jeg synes, hvad der ogsaa fremgaar af den lille Udtalelse, som nu fremkom fra det ærede Medlem af de Konservative, at hans Standpunkt røber ringe politisk Virkelighedssans. I en Valglov er der dog, hvis der er Liv i den, ogsaa Krudt. Jeg erindrer om Valglovsforhandlingerne i 1894 og ved senere Lejligheder. Det bliver ingen Idyl. Det medfører en ny Politik. Set fra mit Standpunkt kan jeg ikke have noget imod, om Regeringen eller den højtærede Indenrigsminister vil slaa ind paa en ny Politik. Tværtimod. Dog vil jeg tilføje, at for mit Vedkommende vil jeg ganske vist ikke have Tillid til en saadan ny Politik fra den Side, uden at den ogsaa bliver ført frem af nye Personer.

Hvad Grundlovsændringen angaar, er det ikke vort Formaal med en Grundlovsændring at faa Folketingets Medlemsantal udvidet. Tværtimod, vi ønsker kun Ventilen aabnet for derved at skabe Sikkerhed for, at Tillægsmandaternes Antal er tilstrækkeligt. At vi ikke behøver det store